

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Europeiska struktur- och investeringsfonder

Vägledning för medlemsstaterna om
integrerad hållbar utveckling i städerna
(artikel 7 i Eruf-förordningen)

FRISKRIVNINGSKLAUSUL

”Det här är ett arbetsdokument som utarbetats av kommissionens avdelningar. Det ger, på grundval av tillämplig EU-lagstiftning, en teknisk vägledning för tjänstemän och myndigheter som deltar i övervakning, kontroll eller genomförande av de europeiska struktur- och investeringsfonderna om tolkningen och tillämpningen av EU:s regler på detta område. Syftet med denna vägledning är att förse kommissionens avdelningar med förklaringar och tolkningar av dessa regler i syfte att underlätta genomförandet av programmet och främja god praxis. Dessa riktlinjer påverkar inte domstolens och tribunalens tolkningar eller kommissionens beslut.”

Innehållsförteckning

1. BAKGRUND	3
1.1 Hänvisningar till regelverk	3
1.2 Syfte med vägledningen	3
2. VÄGLEDNING.....	4
2.1 Delar som ingår i programplaneringen.....	4
2.2 Befogenheter för myndigheter på stadsnivå.....	5
2.2.1 Val av enskilda insatser	5
2.2.2 Utnämning av myndigheter på stadsnivå som förmedlande organ	6
2.2.3 Förslag till innehåll i den skriftliga dokumentationen av överenskommelser mellan den förvaltande myndigheten och myndigheterna på stadsnivå	7
2.2.4 Revisionskravens omfattning	7
2.2.5 Utökad delegering till myndigheter på stadsnivå – samlat bidrag	7
2.2.6 Intressekonflikter.....	8
2.3 Integrerade strategier för hållbar utveckling i städerna.....	8
2.3.1 Integrerade strategier för städer inom ramen för artikel 7 i Eruf-förordningen.....	8
2.3.2 Centrala principer för integrerade strategier för städer	8
2.3.3 Tekniskt stöd för utveckling av strategier eller ändring av befintliga strategier.....	10
2.3.4 Hållbar utveckling i städerna med stöd från finansiella instrument.....	10
2.4 Övervakning av genomförande och utvärdering av strategin	10
2.4.1 Övervakningskommitté	10
2.4.2 Övervakning	11
2.4.3 Utvärdering.....	11
BILAGA I – FÖRSLAG TILL DELAR I EN INTEGRERAD STRATEGI FÖR STÄDER	12
BILAGA II – FÖRSLAG TILL MALL FÖR SKRIFTLIG DOKUMENTATION AV ÖVERENSKOMMELSER MELLAN FÖRVALTANDE MYNDIGHET OCH MYNDIGHET PÅ STADSNIVÅ	14

BAKGRUND

1.1 Hänvisningar till regelverk

Förordning	Artiklar
Förordning (EU) nr 1303/2013 Förordning om gemensamma bestämmelser (nedan kallad förordningen om gemensamma bestämmelser)	<i>För Ejflu, EHFF, Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden</i> Artikel 15.2 a i – Partnerskapsöverenskommelsens innehåll i fråga om åtgärder för hållbar utveckling i städerna Artikel 32 – Lokalt ledd utveckling Artikel 33 – Lokalt ledda utvecklingsstrategier Artikel 34 – Lokala aktionsgrupper Artikel 35 – Stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna till lokalt ledd utveckling Artikel 36 – Integrerad territoriell investering Bilaga I – Avsnitten 3.3 (integrerade territoriella strategier) och 6.5 (sätt att ta itu med centrala territoriella utmaningar) <i>För Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden</i> Artikel 96.3 b – Innehållet i de operativa programmen i fråga om integrerade åtgärder för hållbar utveckling i städerna
Förordning (EU) nr 1299/2013 Europeiskt territoriellt samarbete (nedan kallad förordningen om europeiskt territoriellt samarbete)	Artikel 2.3 b – Utbyte av erfarenheter av hållbar utveckling i städerna
Förordning (EU) nr 1301/2013 förordning om Europeiska regionala utvecklingsfonden (nedan kallad Eruf-förordningen)	Artikel 7 – Hållbar utveckling i städerna Artikel 8 – Innovativa åtgärder på området hållbar utveckling av stadsområden Artikel 9 – Nätverket för stadsutveckling
Förordning (EU) nr 1304/2013 Europeiska socialfonden (nedan kallad ESF-förordningen)	Artikel 12 – Särskilda bestämmelser för territoriella särdrag

1.2 Syfte med vägledningen

Insikten om städernas betydelse för att förverkliga Europa 2020-strategin (tillsammans med den framväxande medvetenheten om det mervärde som en integrerad territoriell strategi medför) innebär att inriktningen på städer har förstärkts betydligt i sammanhållningspolitiken för 2014–2020. Detta är särskilt tydligt när det gäller Eruf, där medlemsstaterna nu måste öronmärka minst 5 % av de Eruf-medel som tilldelats på nationell nivå (inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning) för stöd till integrerade strategier för hållbar utveckling i städerna, där myndigheter på stadsnivå

åtminstone ska ansvara för urvalet av insatser. Dessutom har det införts nya verktyg för att uppmuntra innovation och försök inom området för utveckling av städerna (innovativa åtgärder i stadsområden, artikel 8 i Eruf-förordningen) och fördjupa diskussionerna om hur utveckling av städerna ska införlivas i arbetet (nätverket för stadsutveckling, artikel 9 i Eruf-förordningen).

Räckvidden för EU:s stöd till investeringar i stadsområden är förhållandevis omfattande (bland annat minst 50 % av Eruf och andra initiativ från kommissionen med inriktning på städer), men den här vägledningen handlar mer specifikt om frågor från nationella, regionala och lokala myndigheter rörande genomförandet av integrerad hållbar utveckling i städerna i enlighet med artikel 7 i Eruf-förordningen. Vi tar upp de centrala delar som måste ingå i programmen och svarar på frågor om genomförandet när det gäller delegering till myndigheter på stadsnivå, utformning av integrerade strategier samt övervakning och utvärdering av framstegen.

2. VÄGLEDNING

2.1 Delar som ingår i programplaneringen

Innan vi går närmare in på enskilda avsnitt kan det vara bra att kort beskriva de delar som är relevanta för utveckling av städerna och som bör fastställas under programplaneringen:

- Urval av stadsområden inom ramen för artikel 7 i Eruf-förordningen – Det är den förvaltande myndigheten som har ansvar för att **välja ut** stadsområden/integrerade hållbara strategier (medlemsstaterna ska **definiera vilka territorier** som ska betraktas som ”stadsområden”). Principerna för valet av stadsområden fastställs i partnerskapsöverenskommelsen och kan omfatta **förhandsurval** av stadsområden utifrån en behovsanalys (t.ex. ekonomiska tillväxtcenter, storstadsområden eller utsatta områden), **tävlingar** eller **fortlöpande urval** baserat på fastställda kriterier, t.ex. grad av utsatthet.
- Delegering – Enligt artikel 7.4 i Eruf-förordningen ska myndigheter på stadsnivå ”ansvara för uppgifter som åtminstone gäller **urvalet av insatser**”. I programmen bör det tydligt framgå att detta minimikrav kommer att uppfyllas och att dessa myndigheter på stadsnivå ska utses som **”förmedlande organ”** eftersom de kommer att utföra den förvaltande myndighetens uppgifter i enlighet med artikel 125 i förordningen om gemensamma bestämmelser.
- Genomförandemetod – Hållbar utveckling av städer enligt artikel 7 i Eruf-förordningen ska genomföras genom integrerade territoriella investeringar i enlighet med artikel 36 i förordningen om gemensamma bestämmelser, eller genom ett särskilt program, eller inom ramen för ett särskilt insatsområde. Med ”särskilda insatsområden” menas att insatsområdet helt och hållet ska gälla hållbar utveckling i städer. Samma krav ska gälla för genomförandet oavsett vilken genomförandemetod som används, dvs. minimikravet på delegering ska uppfyllas, **minst två tematiska mål** ska användas (artikel 96.1 c i förordningen om gemensamma bestämmelser) och finansiering ska användas på ett integrerat sätt.
- Grundbulten i artikel 7 i Eruf-förordningen är att det ska finnas **integrerade strategier för hållbar utveckling i städerna** för att tackla de ekonomiska, miljö- och klimatmässiga, demografiska samt samhällsliga utmaningar som påverkar stadsområdena. Strategin bildar ramverket för urvalet av **enskilda insatser** (förslag till de delar som bör ingå i en strategi finns i bilaga I).

2.2 Befogenheter för myndigheter på stadsnivå

Enligt förordningen om gemensamma bestämmelser *får* en förvaltande myndighet utse ett eller flera förmedlande organ som ska utföra vissa uppgifter (artikel 123.6 i förordningen om gemensamma bestämmelser). Enligt artikel 7.4 i Eruf-förordningen gäller dock att myndigheter på stadsnivå *ska* utses som förmedlande organ, oavsett omfattningen av delegerade uppgifter. De ska ansvara för uppgifter som åtminstone avser urval av insatser i enlighet med artikel 123.6 i förordningen om gemensamma bestämmelser [eller i förekommande fall 123.7 i den förordningen].

2.2.1 Val av enskilda insatser

När det gäller insatser som inte omfattas av artikel 7 i Eruf-förordningen är det den förvaltande myndigheten som ska göra urvalet (artikel 125.3 i förordningen om gemensamma bestämmelser) enligt en metod och kriterier som ska godkännas av övervakningskommittén (artikel 110.2 a i förordningen om gemensamma bestämmelser).

Den förvaltande myndigheten har också ansvar för att godkänna en metod och kriterier för val av insatser inom ramen för hållbar utveckling i städerna i enlighet med artikel 7 i Eruf-förordningen. Den faktiska rangordningen och urvalet av insatser ska dock delegeras till de myndigheter på stadsnivå som ansvarar för att genomföra strategin för hållbar utveckling i städerna.

De olika uppgifter som ingår i ”urvalet av insatser” anges i artikel 125.3 i förordningen om gemensamma bestämmelser. Bland annat ingår bedömning av insatsernas innehåll och kontroller av stödberättigande, administrativ kapacitet och efterlevnad.

För att kunna utföra de här uppgifterna måste myndigheterna på stadsnivå ha tillgång till viktig information, till exempel om huruvida en insats är stödberättigad, uppfyller gällande lagstiftning samt har den administrativa, ekonomiska och operativa förmåga som krävs för att uppfylla villkoren för stöd. Om en myndighet på stadsnivå saknar tillräcklig sakkunskap för att kunna göra dessa kontroller får de utföras av den förvaltande myndigheten (eller av ett annat förmedlande organ, för myndighetens räkning). Myndigheten på stadsnivå får alltså begränsa sig till att enbart bedöma insatsernas kvalitet, relevans för den integrerade strategin för städer och för det berörda programmet. Den förvaltande myndigheten ska bestämma delegeringens omfattning i samråd med myndigheten på stadsnivå och omfattningen ska dokumenteras skriftligt (se bilaga II för ett exempel på hur den skriftliga dokumentationen kan se ut).

Den förvaltande myndigheten får behålla sin rätt att före ett godkännande göra en slutlig verifiering av att insatserna är stödberättigade. På så sätt kan den förvaltande myndigheten förvissa sig om att myndigheterna på stadsnivå har tillämpat förfarandena och kriterierna för att välja insatser korrekt, framför allt när det gäller att säkerställa att

- verksamheterna bidrar till att uppnå de särskilda målen och resultaten inom de berörda insatsområdena,
- förfarandena är icke-diskriminerande och medger insyn samt tar hänsyn till de allmänna principer som anges i artiklarna 7 och 8 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Om den förvaltande myndigheten har bevis för att urvalskriterierna har tillämpats fel ska den upphäva delegeringen av urvalet av insatser tills man finner en lösning.

2.2.2 Utnämning av myndigheter på stadsnivå som förmedlande organ

Delegeringen av uppgifter i samband med urvalet av insatser innebär att myndigheten på stadsnivå fungerar som förmedlande organ.

De utnämningförfaranden (däribland anmälan till kommissionen och rapport från och yttrande av den fristående revisionsmyndigheten) som den förvaltande och attesterande myndigheten ska följa anges i artikel 124 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

När det gäller artikel 7 i Eruf-förordningen omfattas myndigheter på stadsnivå av det utnämningförfarande som anges i artikel 124 i förordningen om gemensamma bestämmelser **endast för de uppgifter som har delegerats till dem**. Det betyder att den fristående revisionsmyndigheten, som ska utarbeta **rapporten och yttrandet** inom ramen för utnämningprocessen, måste försäkra sig om att utformningen av systemet för de delegerade uppgifterna uppfyller de utnämningkriterier som anges i bilaga XIII till förordningen om gemensamma bestämmelser. Den fristående revisionsmyndigheten bör kunna göra detta genom att granska den förvaltande myndighetens och/eller den attesterande myndighetens egen bedömning av det förmedlande organet tillsammans med vissa ytterligare tester på förmedlande organ-nivå, eventuellt på stickprovsbasis.

Om de uppgifter som delegerats till myndigheten på stadsnivå enbart omfattar urval av insatser **måste den fristående revisionsmyndigheten alltså försäkra sig** om att

- de relevanta förfarandena mellan den förvaltande eller attesterande myndigheten och de förmedlande organen är formellt **dokumenterade i skrift** (till exempel genom en sådan skriftlig överenskommelse som anges i bilaga II), och
- det finns **lämpliga förfaranden** för de delegerade uppgifterna hos myndigheterna på stadsnivå och lämpliga förfaranden hos den förvaltande myndigheten för att övervaka att de uppgifter som har delegerats till myndigheter på stadsnivå är ändamålsenliga.

Att **överenskommelserna** mellan den förvaltande myndigheten och det förmedlande organet **dokumenteras skriftligt** är en mycket viktig del i förvaltnings- och kontrollsystemet. Överenskommelserna bör i princip vara klara redan när programmet startar. Inom ramen för artikel 7 i Eruf-förordningen (hållbar utveckling i städer) får valet av myndigheter på stadsnivå som förmedlande organ göras under genomförandet av programmet (om det till exempel anordnas en tävling för att välja de bästa strategierna). I så fall kommer myndigheterna på stadsnivå endast att granskas av revisionsmyndigheten under programmets genomförande, efter att de formellt har utnämnts till förmedlande organ.

Den förvaltande myndigheten bör omedelbart informera revisionsmyndigheten om nya förmedlande organ utnämns under programmets genomförande. Därefter bör revisionsmyndigheten bedöma riskerna med det nya förmedlande organet och se över sin granskningsstrategi med utgångspunkt i detta, för att kunna försäkra sig om att den förvaltande myndigheten fortsätter att uppfylla utnämningkriterierna i fråga om de uppgifter som delegeras till det nya förmedlande organet.

I avsnitt 2.10 i vägledningen för medlemsstater om utnämningförfarandet anges följande:

*Om den förvaltande myndigheten (...) under programmets genomförande delegerar uppgifter till ett nytt förmedlande organ finns det inga krav på att återigen anmäla utnämningen av myndigheten i fråga (...). Efter en sådan förändring måste **det organ som ansvarar för att övervaka utnämningen** dock övervaka att dessa organ även fortsättningsvis uppfyller utnämningkriterier. (...) Det organ som ansvarar för att övervaka utnämningen måste försäkra sig om att det nya förmedlande*

organets system är lämpliga för att utföra de funktioner som har delegerats till det, och revisionsmyndigheten bör också kontrollera detta under sitt systemrevisionsarbete. (...).

2.2.3 Förslag till innehåll i den skriftliga dokumentationen av överenskommelser mellan den förvaltande myndigheten och myndigheterna på stadsnivå

I enlighet med artikel 7.5 i Eruf-förordningen ska den förvaltande myndigheten i samråd med myndigheten på stadsnivå bestämma omfattningen av de uppgifter för förvaltningen av integrerade åtgärder för hållbar stadsutveckling som myndigheter på stadsnivå ska utföra. Detta ska sedan dokumenteras formellt i skrift. Enligt bilaga XIII om utnämningsskriterier i förordningen om gemensamma bestämmelser ska den skriftliga dokumentationen av bestämmelser innehålla en beskrivning av de förmedlande och delegerande organens respektive ansvarsområden och skyldigheter, ett uttalande om att den förvaltande myndigheten har verifierat att det förmedlande organet har förmåga att fullgöra de delegerade uppgifterna och en beskrivning av rapporteringsförfarandena.

Ett exempel på en sådan skriftlig dokumentation av överenskommelserna finns i bilaga II. Tänk dock på att detta inte är den enda metoden (i vissa medlemsstaterna använder man t.ex. en rättsakt i stället).

2.2.4 Revisionskravens omfattning

Utöver det som beskrivs ovan om utnämningsprocessen kommer myndigheterna på stadsnivå, när de fungerar som förmedlande organ enligt artikel 7 i Eruf-förordningen, att omfattas av **system- och insatsrevisioner** av revisionsmyndigheten under programmets genomförande och av revisioner av kommissionen eller Europeiska revisionsrätten. Vid systemrevisioner kommer efterlevnaden av centrala krav på förvaltnings- och kontrollsystem i enlighet med bilaga IV i delegerad förordning (EU) nr 480/2014 att bedömas i den mån de är knutna till de delegerade uppgifterna. Revisionsmyndighetens revision av insatser ska omfatta det som anges i artikel 27 i den förordningen.

2.2.5 Utökad delegering till myndigheter på stadsnivå – samlat bidrag

Om medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten har gett myndigheten på stadsnivå fler uppgifter utöver urval av insatser, till exempel förvaltning av en del av ett program inom ramen för artikel 123.7 i förordningen om gemensamma bestämmelser (samlat bidrag) bör den fristående revisionsmyndigheten kontrollera att den förvaltande myndigheten har inrättat en ram som säkerställer definitionen av ansvarsområdena och skyldigheterna för myndigheten på stadsnivå, och framför allt tryggar kontrollen av deras förmåga att utföra de delegerade uppgifterna, samt av att det finns rapporteringsförfaranden i enlighet med utnämningsskriterierna i bilaga XIII.1 ii i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Detta betyder att om medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten under utnämningsprocessen har gett myndigheterna på stadsnivå ett samlat bidrag i den mening som avses i artikel 123.7 i förordningen om gemensamma bestämmelser bör den fristående revisionsmyndigheten bedöma om den förvaltande myndighetens obligatoriska ram omfattar en tillfredsställande kontroll av om myndigheterna på stadsnivå kan erbjuda de garantier och den ekonomiska förvaltningsförmåga som krävs.

Efter anmälan av utnämningen och under genomförandet av programmet bör revisionsmyndigheten också – framför allt inom ramen för systemrevisioner – kontrollera att den förvaltande myndigheten har tillämpat sina förfaranden för att verifiera att de

myndigheter på stadsnivå som omfattas av artikel 123.7 i förordningen om gemensamma bestämmelser erbjuder de garantier och den ekonomiska förvaltningsförmåga som krävs.

2.2.6 *Intressekonflikter*

Om myndigheten på stadsnivå är det förmedlande organet enligt artikel 7 i Eruf-förordningen och också är stödmottagare för en insats som samma myndighet har valt bör det också finnas ett system för att se till att principen om åtskillnad av funktioner följs, i enlighet med artikel 72 i förordningen om gemensamma bestämmelser. Denna grundläggande princip är ett baskrav för alla förvaltnings- och kontrollsystem. Den gör det enklare att hantera risken för att ledningen går utöver sina befogenheter och minskar risken för bedrägeri. Åtskillnaden av funktioner minskar också antalet fel eftersom mer än en person utför eller granskar transaktionerna i en process, vilket ökar sannolikheten för att fel upptäcks.

Det centrala är att funktioner som delegeras av den förvaltande myndigheten till det förmedlande organet förläggs till enheter/avdelningar i myndigheten på stadsnivå som inte är direkt involverade i stödmottagarens ansvarsområden.

I tillräckligt motiverade fall, där det inte skulle vara proportionerligt med en uppdelning av funktioner på olika enheter/avdelningar i myndigheten på stadsnivå (med tanke på antalet anställda och hur stora medel som förvaltas), bör det åtminstone vara olika personer som är ansvariga för det förmedlande organet och för stödmottagarens uppgifter. I så fall måste chefen för den myndighet på stadsnivå som utför uppgifter som förmedlande organ se till att övervakningen och kvalitetsgranskningen förstärks.

2.3 **Integrerade strategier för hållbar utveckling i städerna**

2.3.1 *Integrerade strategier för städer inom ramen för artikel 7 i Eruf-förordningen*

I enlighet med artikel 7 i Eruf-förordningen ska integrerade strategier för städerna bestå av sammanlänkade åtgärder som syftar till att uppnå en varaktig förbättring i de ekonomiska, miljö- och klimatmässiga, samhälleliga och demografiska förhållandena i ett stadsområde. De insatser som får stöd av de europeiska struktur- och investeringsfonderna behöver inte täcka alla dessa delar, men den övergripande strategin måste beröra alla de aspekter som anges.

Med kravet på att åtgärderna ska ha ”inbördes samband” eller vara ”sammanlänkade” menas att åtgärderna inte bör föreslås och finansieras totalt åtskilda från varandra. De bör i stället utvecklas inom ramen för en bredare, integrerad strategi med ett tydligt syfte att skapa en samstämmig och integrerad metod för att tackla problemen i det berörda stadsområdet (utsatt område, stadsdel, hela staden, storstadsområde osv.). Integrerade åtgärder uppmuntras kraftigt, men det finns inget krav på att en enskild åtgärd i sig ska vara integrerad.

2.3.2 *Centrala principer för integrerade strategier för städer*

Förordningen innehåller inga närmare bestämmelser om innehållet i de integrerade strategierna för städer, men det finns vissa centrala principer som vi rekommenderar att man tar hänsyn till:

- Den integrerade strategin för staden bör inte betraktas som en administrativ uppgift som en myndighet på stadsnivå måste lösa för att kunna få finansiering enligt artikel 7 i Eruf-förordningen. I stället bör strategin vara heltäckande och

utvecklas med tiden. Den ska vara till verklig nytta för myndigheten på stadsnivå och bidra till att lösa viktiga problem.

- Den bör utgå från faktiska utvecklingsbehov i det berörda området efter en gedigen territoriell och demografisk analys där man har kartlagt
 - utmaningar,
 - styrkor,
 - svagheter,
 - möjligheter (i det specifika området och i förhållande till området i stort),
 - en utvecklingsstrategi (preliminära åtgärder, beräkningar, investeringar, verksamhet).
- Strategin bör innehålla en vision på medellång/lång sikt, det vill säga åtminstone fram till 2020.
- Den bör bestå av ett system av sammanlänkade åtgärder som syftar till att uppnå en varaktig förbättring i de ekonomiska, miljö- och klimatmässiga, samhälleliga och demografiska förhållandena i ett stadsområde. De insatser som får stöd av de europeiska struktur- och investeringsfonderna behöver inte täcka alla dessa delar, men den övergripande strategin måste beröra alla de aspekter som anges ovan. Det är inte obligatoriskt, men medlemsstaterna bör sträva efter att använda ESF i samverkan med Eruf för att ge stöd till åtgärder för sysselsättning, utbildning, social delaktighet och institutionell kapacitet, som utformas och genomförs inom ramen för strategin.
- Eftersom inte alla insatser som görs i stadsområdet kommer att finansieras inom ramen för hållbar utveckling i städerna enligt artikel 7 i Eruf-förordningen, bör strategin innehålla tydliga hänvisningar till och utgå från andra stora investeringar (däribland investeringar som finansieras av struktur- och investeringsfonderna) som görs i det berörda stadsområdet. I förlängningen bör därför alla investeringsprojekt som finansieras av EU ta hänsyn till och knyta an till den integrerade strategin för städer inom ramen för artikel 7 i Eruf-förordningen. Kommissionen rekommenderar att man skapar samordningsmekanismer mellan berörda förvaltande myndigheter för att skapa synergieffekter och samordning mellan investeringarna, framför allt dem som får stöd av EU, i det berörda stadsområdet.
- Strategin bör stämma överens med de övergripande utvecklingsmålen för regionen och medlemsstaten.
- Den bör vara realistisk när det gäller genomförandekapaciteten och stå i proportion till den finansiering som finns tillgänglig.
- De insatser inom ramen för strategin som ska finansieras genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna måste vara kopplade till målen för det program som medlen kommer från. Om en integrerad territoriell investering får finansiering från flera insatsområden eller program, kanske en medlemsstat vill beskriva målen för den integrerade territoriella investeringen genom ytterligare resultatindikatorer som omfattar alla bidragsgivande insatsområden eller program.
- Det bör tydligt framgå hur lokala invånare, civilsamhället eller andra styrningsnivåer ska göras delaktiga i genomförandet av strategin. Strategin bör utformas kollektivt eftersom samproduktionsmetoden ökar sannolikheten för en integrerad strategi och möjligheterna för att genomförandet ska bli framgångsrikt.

Samproduktionsmetoden är visserligen utmanande och kräver extra ansträngningar, men gynnar myndigheten på stadsnivå på lång sikt.

Det möjliga innehållet i en integrerad strategi för städer beskrivs mer i detalj i bilaga I.

2.3.3 *Tekniskt stöd för utveckling av strategier eller ändring av befintliga strategier*

Skapandet av integrerade hållbara strategier för städerna kan finansieras med tekniskt stöd, om detta ingår i respektive program. Vid behov kan den efterföljande utvecklingen och ändringar av de delar av strategin som finansieras enligt artikel 7 i Eruf-förordningen finansieras antingen genom tekniskt stöd eller genom det särskilda insatsområdet för städer, det särskilda stadsprogrammet eller de prioriterade investeringsområden som bidrar till den integrerade territoriella investeringen.

2.3.4 *Hållbar utveckling i städerna med stöd från finansiella instrument*

Stöd till hållbar utveckling i städer kan utformas på något av de sätt som anges i artikel 66 i förordningen om gemensamma bestämmelser. Det går till exempel att använda finansiella instrument, som framför allt kan vara lämpliga inom områden som fastighetsutveckling, sanering av industriområden, investeringar i energieffektivitet eller transportlösningar i städerna. Under perioden 2007–2013 inrättade elva länder stadsutvecklingsfonder genom Jessica och investerade sammanlagt 1,5 miljard euro i stadsområden.

Eftersom delegeringen av uppgifter som åtminstone avser urval av insatser i praktiken innebär urval av enskilda insatser i städer måste man använda rätt metod när stöd till hållbar utveckling i städerna enligt artikel 7 i Eruf-förordningen ges via ett finansiellt instrument.

I finansiella instrument måste enskilda beslut om investeringar i insatser fattas på grundval av affärsplaner som visar att insatsen är ekonomiskt bärkraftig enligt marknadsnormerna. Sådana beslut fattas av fondförvaltare [det enda undantaget är artikel 38.4 c i förordningen om gemensamma bestämmelser] som agerar enligt marknadspraxis. Myndigheter på stadsnivå eller andra offentliga investerare, däribland förvaltande myndigheter, får inte delta i enskilda investeringsbeslut. Om finansiella instrument däremot ska användas inom ramen för artikel 7 i Eruf-förordningen och bidra till minimikravet på 5 % måste dessa myndigheter på stadsnivå vara representerade i styrningsorgan för det finansiella instrumentet, till exempel tillsynsmyndigheten eller det rådgivande organet. Detta krav i fråga om enskilda investeringsbeslut bekräftas också i regelverket för statligt stöd till stadsutvecklingsfonder i förordning (EU) nr 651/2014.

2.4 Övervakning av genomförande och utvärdering av strategin

2.4.1 *Övervakningskommitté*

Kraven på övervakningskommitténs sammansättning fastställs i artikel 48 i förordningen om gemensamma bestämmelser. Det är medlemsstaten som ska besluta om övervakningskommitténs sammansättning. Den ska dock bestå av företrädare för de berörda myndigheterna i medlemsstaten, förmedlande organ samt behöriga regionala och lokala myndigheter i enlighet med medlemsstatens institutionella och rättsliga ram (artikel 5 i förordningen om gemensamma bestämmelser). Behöriga lokala och andra myndigheter nämns uttryckligen.

2.4.2 Övervakning

- Medlemsstaten ska inrätta ett övervakningssystem som gör det möjligt att rapportera uppgifter per program, insatsområde och fond samt insatskategori (däribland territoriella genomförandemekanismer och typ av territorium, i förekommande fall). Därmed blir det möjligt att göra åtskillnad mellan och deklarerat utgifter för varje enskild prioritering vid revisionen, inbegripet insatsområden som bidrar till en integrerad stadsstrategi. Framstegen i genomförandet av programmet och hur målen har uppnåtts ska bedömas med kvalitativa och kvantitativa indikatorer (artikel 27.4 i förordningen om gemensamma bestämmelser). De utgör grunden för övervakning, utvärdering och granskning av resultat och omfattar finansiella indikatorer för anslagna utgifter, resultatindikatorer för de insatser som har fått stöd och resultatindikatorer för det berörda prioriterade området. Dessa tillsynskrav gäller också åtgärder för hållbar utveckling i städer som får stöd enligt artikel 7 i Eruf-förordningen.
- Medlemsstaterna ska rapportera om genomförandet av programmen genom årliga genomföranderapporter (artikel 50 i förordningen om gemensamma bestämmelser), bland annat om hållbar integrerad utveckling i städerna. Dessutom ska medlemsstaterna lämna framstegsrapporter 2017 och 2019 (enligt artikel 52 e i förordningen om gemensamma bestämmelser) om genomförandet av partnerskapsöverenskommelsen. Dessa framstegsrapporter ska omfatta en bedömning av genomförandet av den integrerade strategin för territoriell utveckling inklusive hållbar utveckling i städerna. Därför uppmuntrar kommissionen medlemsstaterna att regelbundet övervaka genomförandet av artikel 7 i Eruf-förordningen om stadsstrategier i övervakningskommittéer.
- Senast den 31 december 2015 ska kommissionen lämna en rapport om användningen av hållbar utveckling i städerna i partnerskapsöverenskommelser och program inom ramen för rapporten om resultatet av förhandlingarna (artikel 16.3 i förordningen om gemensamma bestämmelser).
- Nätverket för stadsutveckling, som ska främja kapacitetsuppbyggnad, nätverksarbete och utbyte av erfarenheter på EU-nivå mellan myndigheter på stadsnivå som ansvarar för hållbara strategier för utveckling i städerna, ska arbeta för att få fortlöpande återkoppling om tillämpningen av artikel 7 i Eruf-förordningen.

2.4.3 Utvärdering

- Utvärdering under perioden (artikel 56 i förordningen om gemensamma bestämmelser) innebär att medlemsstaterna minst en gång under perioden måste göra en bedömning av hur stödet från fonderna har medverkat till målen för varje insatsområde. Dessa utvärderingar ska baseras på en plan för utvärdering (artikel 56.1 i förordningen om gemensamma bestämmelser) som förväntas stämma överens med de mål och planerade insatser som anges i det program, insatsområde eller integrerad territoriell investering som den hållbara stadsutvecklingen ingår i.
- Om det gäller en integrerad strategi för städer som använder finansiering från olika insatsområden eller program rekommenderar kommissionen starkt att man tar med ytterligare utvärderingsfrågor, eller gör ytterligare utvärderingar för att bedöma hur strategin som helhet har medverkat till stadsutvecklingsmålen.

BILAGA I – FÖRSLAG TILL DELAR I EN INTEGRERAD STRATEGI FÖR STÄDER

Urbact-programmet <http://urbact.eu/> har gjort stora insatser för att utveckla den integrerade metoden och systematisera de obligatoriska delarna i integrerade lokala handlingsplaner och strategier. Förteckningen nedan över förslag till delar i en integrerad strategi för städer baseras på innehållet i Urbacts verktygslåda för lokala stödgrupper. Hur dessa delar presenteras beror förstås på den lokala situationen.

a) Sammanfattning av stadens sammanhang och en kartläggning av de viktigaste problemen och politiska utmaningarna

Möjligt innehåll:

- Statistiska och referensunderbyggda belägg som visar och definierar stadsmiljön och dess utmaningar (med tydliga hänvisningar till de fem utmaningar som anges i artikel 7 i Eruf-förordningen). Det kan till exempel handla om
 - befolkningsstatistik och demografi,
 - statistik över arbetslöshet och sysselsättning,
 - industrins/sysselsättningens sammansättning,
 - sammanfattning av relevanta program (Eruf och ESF) som omfattar staden.
- Vi rekommenderar också att ni beskriver det aktuella läget i fråga om de fem utmaningar (ekonomiska, miljö- och klimatmässiga, samhällseliga och demografiska) som särskilt anges i artikel 7 i Eruf-fördraget, till exempel
 - en sammanfattning av det institutionella sammanhanget – olika organs roller och ansvarsområden,
 - en sammanfattning av befintliga strategier och policyer som är relevanta för detta område (lokala, regionala och nationella),
 - information från undersökningar av utgångsläget/utökade swot-analyser,
 - presentation och analys av problem och lösningsalternativ.

b) Inriktning och mål

Möjligt innehåll:

- Beskrivning av strategins inriktning och en analys av varför man valde den.
- Sammanfattning av de viktigaste ambitionerna med strategin.
- Presentation av det strategiska målet eller den strategiska visionen.
- Förteckning över övergripande prioriteringar för handlingsplanen.
- Förteckning över viktiga mål – vad ni vill uppnå – se till att målen är specifika, mätbara, uppnåeliga, realistiska och tidsbundna ("smarta mål").

c) Insatser/tidsplan

Möjligt innehåll:

- Uppdelning av planerade aktiviteter/åtgärder/insatser som ska utvecklas och genomföras för att hjälpa er att uppfylla målen och skapa resultat (ni kan välja att presentera detta genom att lägga in olika aktiviteter "under" de olika målen).
- Uppgifter om när dessa aktiviteter ska genomföras.
- Ett Gantt-schema över aktiviteter och tidsplan.

d) Finansieringssystem

Möjligt innehåll:

- Sammanfattning av de resurser som kommer att krävas för att förverkliga detta.

- Sammanfattning av potentiella finansieringskällor (däribland, men inte enbart, Eruf och ESF).
- Presentation av hur dessa aktiviteter hänger samman med programmen för 2014–2020 (och även andra europeiska initiativ som Horisont 2020).

e) Ram för genomförandet

Möjligt innehåll:

- Information om vem som ska genomföra aktiviteter – intressenternas roller och ansvarsområden.
- Information om styrningen.
- Sammanfattning av de indikatorer som ska användas för att övervaka framstegen.

f) Riskanalys

Möjligt innehåll:

- Beskrivning av typen av risk (t.ex. operativa, finansiella, juridiska, bemanningsrelaterade, tekniska, beteenderelaterade).
- Kategorisering i låg, medelstor eller stor risk.
- Beskrivning av de åtgärder som kan vidtas för att minska sannolikhet och effekt.

BILAGA II – FÖRSLAG TILL MALL FÖR SKRIFTLIG DOKUMENTATION AV ÖVERENSKOMMELSER MELLAN FÖRVALTANDE MYNDIGHET OCH MYNDIGHET PÅ STADSNIVÅ

Överenskommelser mellan myndigheten XY på stadsnivå och den förvaltande myndigheten om urval av insatser

1. Myndigheten XY på stadsnivå ska under den förvaltande myndighetens ansvar göra urvalet av insatser för att genomföra sin integrerade stadsstrategi.
2. Myndigheten XY på stadsnivå ska därmed fungera som förmedlande organ för den förvaltande myndigheten vid urvalet av insatser, i enlighet med artikel 7 i Eruf-förordningen och artikel 123.6 i förordningen om gemensamma bestämmelser. Den förvaltande myndigheten har kontrollerat att det förmedlande organet har kapacitet för att utföra de delegerade uppgifterna.
3. Metoden och kriterierna för urvalet av insatser har godkänts av den förvaltande myndigheten.
4. Den förvaltande myndigheten bekräftar att myndigheten XY på stadsnivå har en integrerad stadsstrategi som stämmer överens med insatsområde XY i programmet. Den förvaltande myndigheten och myndigheten XY på stadsnivå är överens om lämpliga rapporteringsförfaranden för att övervaka att strategin fortfarande bidrar till det berörda programmet.
5. Myndigheten ska ha följande uppgifter inom ramen för urvalet av insatser:

(Som anges i avsnitt 2.2.1 i vägledningen ska myndigheten på stadsnivå ha tillgång till alla delar som krävs för att fatta ett välgrundat beslut vid urvalet av insatser. Framför allt bör den känna till om en insats är stödberättigad, uppfyller gällande lagstiftning och har den administrativa, ekonomiska och operativa förmåga som krävs för att uppfylla villkoren för stöd. Om en myndighet på stadsnivå saknar tillräcklig sakkunskap för att kunna göra dessa kontroller kan de utföras av den förvaltande myndigheten. Därefter bör resultatet överlämnas till myndigheten på stadsnivå. Det bör dock alltid vara myndigheten på stadsnivå som ska tillämpa de överenskomna urvalsförfarandena och urvalskriterierna, förutsatt att den slutliga kontrollen av stödberättigande är godkänd.)
6. Den förvaltande myndigheten förbehåller sig rätten att göra en slutlig kontroll av stödberättigande innan insatserna godkänns, för att på så sätt försäkra sig om att urvalsförfarandena och urvalskriterierna har tillämpats korrekt.
7. Om en myndighet på stadsnivå är stödmottagare för en insats ska myndigheten på stadsnivå se till att det görs en tillfredsställande åtskillnad mellan funktioner, för att förhindra eventuella intressekonflikter. Det ska finnas lämpliga förfaranden för detta.
8. Förfarandet och resultatet av urvalet av insatser ska dokumenteras av myndigheten på stadsnivå och alla handlingar ska sparas under de perioder som är lämpliga för insatser som finansieras genom Eruf. Den förvaltande myndigheten, revisionsmyndigheten, Europeiska kommissionen och Europeiska revisionsrätten har rätt att utföra en revision av urvalet.
9. Den förvaltande myndigheten och myndigheten XY på stadsnivå är överens om en preliminär budget till stöd för strategin. Finansieringen är dock inte automatiskt garanterad för de insatser som myndigheten på stadsnivå har valt ut, eftersom de måste uppfylla de lagstadgade kraven och också är beroende av att det finns finansiering tillgänglig.